

N:o 21.

Ank. till Riksd. Kansli d. 28 Mars 1868, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om förmånsrätt för kommunalutskylder.

Andra Kammaren har till Lag-Utskottets behandling öfverlemnadt en af Herr *Lars Persson* från Westmanlands län väckt motion (N:o 101), hvori föreslås, att kommuner måtte efter 17 Kapitlet 12 § Handelsbalken, sådant detta kapitel blifvit förändradt genom Kongl. Förordningen den 8 Oktober 1861, och näst efter Kronan, njuta förmånsrätt för gäldenärs kommunalutskylder.

Vid 1865—1866 års riksdag yttrade Lag-Utskottet i enahanda fråga, att den af motionären åsyftade fördel för kommunen skulle leda derhän, att i ett gäldbundet bo med otillräckliga tillgångar de oprioriterade borgenärerne finge de facto betala gäldenärens oguldna kommunalutskylder, hvilket vore en orättvisa af vida betänkligare art, än den förlust, som nu understundom kunde drabba en kommun och, fördelad på dess samtlige medlemmar, blefve föga kännbar. Kronans af ålder erkända och genom åberopade lagparagrafen bestämda förmånsrätt syntes redan i och för sig vara ett alltför hårdt ingrepp i enskilde borgenärs rätt, för att mana till efterföljd, och skulle säkerligen framkalla klagomål, om de personela kronoutskylderna i allmänhet uppginge till så höga belopp, som samma slags kommunalutskylder.

Under åberopande af dessa skäl och då numera den grundsats är antagen, att de så kallade tysta förmånsrätterna böra i lagstiftningen undvikas, såsom skadligt inverkan på realkrediten, får Utskottet vördsamt hemställa, att ifrågavarande förslag ej må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 27 Mars 1868.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.